

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Philippe Gruslin

Strona pozwana: Beobank SA, dawniej Citibank Belgium SA

Sentencja

Przewidziany w art. 45 dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 95/26/WE z dnia 29 czerwca 1995 r., obowiązek, zgodnie z którym przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe, które prowadzi obrót swoimi jednostkami uczestnictwa na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym ma siedzibę, jest zobowiązane do zapewnienia dokonywania płatności na rzecz posiadaczy jednostek uczestnictwa w państwie członkowskim, w którym jego jednostki znajdują się w obrocie, należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje on wydawania posiadaczom świadectw uczestnictwa, które są wpisane pod ich nazwiskiem do prowadzonego przez emitenta rejestru posiadaczy jednostek uczestnictwa.

(¹) Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – Essent Energie Productie BV przeciwko B

(Sprawa C-91/13) (¹)

(Układ stowarzyszeniowy EWG – Turcja — Artykuł 41 ust. 1 protokołu dodatkowego i art. 13 decyzji nr 1/80 — Zakres zastosowania — Wprowadzenie nowych ograniczeń swobody przedsiębiorczości, swobody świadczenia usług i warunków dostępu do zatrudnienia — Zakaz — Swoboda świadczenia usług — Artykuły 56 i 57 TFUE — Delegowanie pracowników — Obywatele państwa trzeciego — Wymóg zezwolenia na pracę w przypadku udostępnienia siły roboczej)

(2014/C 409/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Essent Energie Productie BV

Strona pozwana: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Sentencja

Artykuły 56 TFUE i 57 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania państwa członkowskiego takiego jak uregulowanie sporne w postępowaniu głównym, zgodnie z którym udostępnienie pracowników będących obywatelami państwa trzeciego przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w innym państwie członkowskim przedsiębiorstwu korzystającemu, z siedzibą w pierwszym państwie członkowskim, które to przedsiębiorstwo wykorzystuje tych pracowników do realizacji robót na rachunek innego przedsiębiorstwa mającego siedzibę w tym samym państwie członkowskim, jest uzależnione od spełnienia wymogu uzyskania dla tych pracowników zezwolenia na pracę.

(¹) Dz.U. C 147 z 25.5.2013.